

DEBRECZENI HIRLAP

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felolós szerkesztő
Koncz Ákos.
Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Irodahivatal: Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmersekeitebb arszámitás mellett vétetnek fe
Egyes szám 4 kr.

Felix Austria.

Debreczen, augusztus 29.

A helyzet Ausztriában úgy kihegyeződik, hogy a rendes fejlődésben való hit napról napra tűnik és az osztrák parlamenti és alkotmányos viszonyok bizonytalansága Magyarországon is, amely a legfontosabb szerződés egyikét készülő Ausztriával megkötni, nem kis mértékben irritálja a helyzetet.

Magyarország a maga kétoldali szerződését csak az alkotmányosan kormányzott Ausztriával kötheti meg. De ahogy a dolgok Ausztriában most fejlődnek, napról napra kevesebb lesz a kilátás normális állapotokra a Lajtán túl. Hogy gróf Badeni megtartja e tárczáját s megmarad-e a kormány élén, — ez alárendelt fontosságú kérdés. Minden utána következő miniszterelnöknek hajótörést kell szenvednie ama nehézségeken, melyeket a nyelvrendelet okoz, melyet most már nem lehet a világból száműzni.

Mikor a nyelvrendeletet kihirdették, a németek az osztrák parlamentben oly vad obstrukciót kezdtek, mely lehetlenné tette a kormányzást s végre is a képviselőház elnapolásához vezetett. Hiában iparkodott a képviselőház elnöksége az erőszakkal szemben erőszakot alkalmazni és a parlamenti tárgyalásokat nyugodt kerékvágásba terelni és hiában fáradozott Badeni miniszterelnök, hogy a parlamenti szünet alatt kiegyenlítse a roppant ellentéteket. Hiábavaló lenne a nyelvrendelet visszavonása is, mert ha a rendelet visszavonásával a német pártok kielégítettek látszanának is, az a sokkal nagyobb

és erősebb pártot okvetlen az obstrukcionista táborába kergetné. Ugyanaz a zavar, melyben gróf Badeni van az osztrák pártokkal, minden következő miniszterelnöknek szintén lehetlenné tenné a kormányzást.

Az új ülészak megnyitására egyelőre még nincsen szó, pedig ebben kellene megválasztani a delegációkat és hozzáfogni a közgazdasági kiegyezés tárgyalásához. Oly parancsai ezek az 1867-iki kiegyezésnek, melyeket okvetlenül teljesíteni kell és amelyek nélkül az eddigi viszony folytatására gondolni sem lehet.

Ezek a válságos tünetek alkalmasak, hogy Magyarországon is felhőkkel vonják be a politikai eget, mert egészen új helyzet és egészen határozatlan, mert meghatározhatatlan tényállás előtt áll.

Ilyen kilátás mellett Magyarországra nézve különösen vigasztalónak mondható, hogy az ország sorsát egy erős és tömör többség, egy erélyes és hazafias érzelmű kormány intézi, melynek élén báró Bánffy biztos kezességet nyújt arra nézve, hogy bármiként alakuljanak az ausztriai események, azok a magyar állameszmét és a magyar alkotmányt nem érinthetik. Báró Bánffy, mint a magyar politika vezetője, megnyugtató mozzanatot képez és a magyar nemzet tántoríthatlan bizalommal tekinthet a jövőbe és nézheti a dolgok fejlődését Ausztriában.

A szabadalmi tanács új elnöke. A király a kereskedelemügyi magyar miniszter előterjesztésére a találmányi szabadalmakról szóló 1895. évi XXXVII. t.-cz. 26. §-a alapján Vav-

rik Antal budapesti ítélőtáblai tanácselnök a szabadalmi tanácsban viselt elnöki állásától felmentette és helyébe a nevezett tanács elnökévé H a v a s Károly kuriai bírót kinevezte.

A világ gabonatermése. A földmivélsügyi miniszter az idén is kipuhította az egyes gabonatermelő államok gabonatermését s arról terjedelmes jelentés adott ki. A jelentés általános része kimutatja, hogy az idei termés szokatlanul gyöngé, melyet még fokoz az, hogy tavalyról is igen csekély készlet maradt. A bevetett terület az idén szintén kevesebb volt mint tavaly s a kedvezőtlen időjárás Európa gabonaterméseinek a tavalyihoz képest országoként mintegy 10—50 százalékát megsemmisítette.

A kivándorlás ellen. A külügyminiszter újabbán körrendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, melyben felhívja őket arra, hogy a népet figyelmeztetve óvják a kivándorlási szédelgők üzelmétől. A külügyminiszterium genuai konzulunk révén értesít a Rio de Janeiroban székelő konzulátustól, hogy ott napirendben vannak a magyarországi kivándorlási agenturák minden vagyonkájukból kifosztották őket, miután előbb aranyhegyekkel csalogatták. A szédelgő ágensek még máhájukat is elveszik a kirándulóktól, akik azt, a feladóvevény nem lévén birtokukban, hiába reklamálják. Az ágensek lelketlensége miatt sok kivándorlott Genuában reked és ott kolduással tengeti életét. A körrendeletet, különösen azokon a vidéken, ahol a kivándorlás elterjedt bajja fajult, — a törvényhatóságok a legszélesebb körben közöteszik és intézkedtek, hogy a nép a lelkészek útján is felvilágosíttassék.

A katolikus autonómia. Az őszre egybehivandó katolikus kongresszus választásai az ország legnagyobb részében lezajlottak már. Hi-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA.

LOMBHULLÁSKOR.

El-elnézem a hulló lombokat . . .
Miket a földre szór a szél,
Ha pusztító útjára kél,
Es vak dühében fákat fosztogat.

Busan leválik a letarlott ág!
S a sok levél mi lenn hever
Lesz majd gyászos hamvveder
Hova temetkezik e holt világ.

Minden oly csendes, olyan elhagyott
Mint egy nem ápolt sírhalom,
Melyet felejtés átka nyom:
Bár benne fekszik a dicső halott.

De hah! Mi ez? . . . Mi földön tuli hang?
A lombfosztotta fák felett
A szellő zeng gyász éneket
Mint temetésen a lélekharang.

Némán merengek ez enyészeten,
S míg e bus tájon ballagok
Érzem a szív sem úgy sajog
Mint a letűnt virányos réteken.

Hol minden egyes kis virág idéz
Felém a multból egy fájó emléket:
Hisz' velők együtt engem is letépett
Majd eldobott . . . egy büszke női kéz!

Komáromi Izsó.

Szél az ormon.

Irta: Szöllösi Zsigmond.

A levele nagy fájdalmat okozott nekem
kisasszony. Vagy talán nem is kisasszony, ha
nem asszonyom? Ne vegye rossz néven és fő-
ként ne vegye sértésnek, hogy nem tudom
Nincs többé semmi okom az udvarias hazug-
ságokra és ha egyebet nem tehetek meg töb-
bé önnek, azt legalább megteszem, hogy
őszinte leszek. Tehát bevallom, hogy igazán
nem tudom ki ön? Helyesebben, hogy mel-
lyik ön? Margit . . . egyszerűen Margit . . .
És épen Margit . . . Látja, Mariska, az csak
egy volt, sőt Erzsike is csak egy, de Mar-
git . . . Azt hiszem három, de talán négy . . .
Meglehet azonban egy se volt, csak én ne-
veztem el őket így, mert melyik tizenkilencz

esztendő poéta az, a ki nem Margithoz írja
az első költeményeit és ki nem poéta tizen-
kilencz esztendő korában.

Istenem, alig hinném el, ha igaz nem
volna, hogy én is voltam tizenkilencz eszten-
dős. És poéta, de nagyon. . . Talán épen az
lenne maga is, az, az első? És maga írná
ezt nekem:

„Csalódtam, talán maga is csalódtott azóta?
Nem lehetne úgy most, a hogy régen lehe-
tett volna? Kérdezze meg a szívet; nem?”

Nem, kisasszony vagy asszonyom, nem
lehet. Nem bizonyos. A szívemet hiába kér-
dezném, nincs itthon. Végleg elköltözött előt-
tem is ismeretlen helyekre. Ez már rég nem
felel. De ha felelne is, akkor is csak azt
mondaná: nemlehet.

Nem lehet az ma, a mi régen lehetett
volna. Ahhoz „régén”-nek kellene lennie me-
gint. A mi elmúlt, az isten se hozhatja vissza.
És jobb is így.

. . . Nyitva az ablakom. Bagyadt sárga
napfény omlik be rajta. Meleg és én mégis
fázom tőle. Az augusztusi verőfény csaló me-
legségén keresztül, fáradt lelkem megérzi az

teles jelentések alapján a kongresszus tagjai lesznek a következők:

Gróf Apponyi Albert Jászberény és Eger gróf Apponyi Géza Bonyhád, Asbóth János Sopron, dr. Bakonyi Elek Kun-Félegyháza, Bittó István Baranyavár, Borsody Géza Kapuvár, Brezovay Gyula Miskolc, Bujanovics Sándor Eperjes, gróf Cziráky Béla Csepreg, gróf Chotek hérvár, gróf Cziráky Béla Csepreg, gróf Chotek Rudolf Újvidék, Chvalibogoszky lovag Nyitra V. kerülete, gróf Desseffy Aurél Nagy-Kálló, Eredics Ferenc Szombathely, Erreth János Pécs, gróf Eszterházy Ferenc Kisbér gróf Eszterházy Miklós Mórca Budapest III. kerület és Csákvár, Fernbach József Azathi, gróf Festetics Imre Szent-Lőrincz, Frey Ferenc Esztergom, dr. Günther Antal Zombor, dr. Györffy Gyula Folesik-Gyergyó, Horánszky Nándor Gyöngyös, Hortoványi József Nyitra III. kerület, gróf Hunyady Imre Kéthely, gróf Károlyi László Kápolna, gróf Károly Sándor Vásárhely, Kende Péter Munkács, Kubina József Trencsén, Latinovics Géza Baja, Lippay Géza Győr, dr. Lubrich Agost Soroksár, gróf Majláth Géza Nógrád, gróf Majláth György Nagyszombat, Nátyi István Temesvár, Márkus József Budapest II., Meszlány Benedek Ruda, Micsura Fyörgy Vágbeszterce, Mócsy Antal Keszthely, Paál József Tolnataházi Pallavicini Ede örgróf Kaposvár, gróf Pálffy István Pozsony, Paszt Vilmos Oravicza, Pechata Antal Komárom, Reinprecht Antal Somogy-Csurgó, báró Rédl Béla Szabadka, dr. Reiter János Mosony, báró Révay Gyula Privigye, Rimély Antal Besztercebánya, dr. Sággy Gyula Pozsony III., Sefcsik István Szolnok, dr. Semadam Sándor Kisújszállás, gróf Szapáry Gyula Vác és Török-Szent-Miklós, Tompa Antal Óbecse, gróf Wenckheim Ferenc Losonc, gróf Wenckheim Géza Békéscsaba, gróf Zichy Aladár Nagykanizsa, gróf Zichy Jenő Hont, gróf Zichy Nándor Budapest I. és Pápa, gróf Zichy Vladimir Veszprém, gróf Zselénzky Róbert Arad, Zmeskál Zoltán Thurdosin.

Gróf Eszterházy Miklós Mórca fővárosi mandátumát tudvalevőleg a kerület liberális polgárai kérvénnyel támadták meg. Hír szerint a gróf nem várja be, a míg az októberben összeülő kongresszus dönteni fog a kérvény sorsa felett, hanem már legközelebb lemond a megtámadott mandátumról, minthogy a csákvári kerületben úgy is nyert megbízást a kongresszusra.

októberi borulat hidegét és megremeg tőle. Az ősz már az, a mely a nyár foszlányaival lerázza magát és hazug illúziókkal ámitja az embereket. De az én lelkem megérzi azt, a mi mögötte van, mint a hogy megérzi a köszvényes izom a lappangó időváltozást és már sajog előre.

Nézem a levelét, a rózsaszínű papirost, a hosszú keskeny kék betűket, szeretném magam is visszaalmodni egy percre a tavaszt, de csak a lepergő falevelek zizegését hallom. Az utcán végigsuhan a szél — honnan jött, szakadékok homályos mélyékből vagy a síkság tarlójáról, nem tudom — de itt van megrázza a kopaszodó fákat és a mint tovarohan, szárnyra kél a hervadt levelek rozsdás felhője és csendes kavargással hull hull lefelé.

Szeretném ráfogni a szívem bánatára, hogy mindez csak Hangulat, a mi szertefoszlik, elröppen és mint magános felhőt szétzilálja az első fuvalom, áttöri az első napsugár; behunyam a szememet és a fantáziámat visszakenyszerítem a multba; a verőfényes, meleg multba, de nem lehet. Itt van az ősz. Nemcsak az, a melyik odakünn megcsókolja a lombokat, a másik is, a melyik nem ígér több tavaszt. Az én őszöm . . .

Szeretnék kimenni a sikra, a végtelen, árga pusztára, megállni a hűvös reggelen és nézni, nézni a közös távolból, nézni gondol-

Az orosz-francia szövetség.

Debreczen, aug. 29.

A francia sajtó természetesen még ki- zárólag az orosz-francia szövetség kinyilvánításával foglalkozik, még pedig, néhány lapot kivéve, a melyek a revanche-háboru biztosítását várták, fokozódó lelkesedéssel.

A német lapokon, minden tagadás dacára is, látszik bizonyos megdöbbenés.

Az angol sajtó viselkedik a legsajátságosabban.

Egy hanggal sem árulja el, mintha a szövetség érintené, vagy érinthetné az angol politika köreit, sőt úgy tünteti fel a dolgot, mintha örülnének, hogy az új szövetséggel ráijesztték Németországra.

A szövetség nagyobb ünneplését különben a francziák akkorra halasztották, midőn Faure visszatér Franciaországba.

A Gaulois a francia orosz szövetségről állítólag föltétlenül megbízható forrásból a következőket jelenti:

Az esemény augusztus 25-én Péterhofban ment végbe. A jelenet színhelye a csár dolgozó szobája volt. Két órai tanácskozást folytatott Muravjev és Hanoteaux egyrészt a csárral, másrészt Faureval. A szövetségi szerződés alá volt írva. De még egy új pontot kellett hozzá illeszteni, a melynek az volt a célja, hogy a világ békéjét még jobban és még kétségbevonhatatlanabb módon meg erősítsék. Faure oda ült a csár íróasztalhoz és saját kezűleg írta le azt, a mit a csár neki tollba mondott, aztán ő is, meg a csár is aláírta a szövetségi szerződésnek ezt a pótzáradékát. Utánuk Hanoteaux és Muravjev is aláírta az új pontot, a mikor Faure az íróasztaltól fölkelte, a csár, a köztársasági elnök gondolatát kitalálva, emlékül följajánlotta neki azt a tollat és azt a tinta tartót, a melylyel a szövetségi szerződést aláírták.

A régi szerződés csak katonai egyezmény volt, melyet Carnot köztársasági elnök,

kodás és öntudat nélkül, míg könnyet mar a szemeimbe a szél és nem látott többé semmit.

Felhők usznak a barna égen csendes . . . Alaktalan masszákat napnyugat felé hajtja a szél. Foszló álmaim szálljatok . . . szálljatok, soha meg ne álljatok, soha vissza ne térjtek.

Unalmas ez az elégia, ugy-e? De tiltsa meg a faleveleknek, hogy ne hulljanak, tiltsa meg a napfénynek, hogy kihűljön és vigabb lesz az éneke Margit!

De ez nem lehet. Ki adhatná vissza eltűnt napjaimat, elveszett hitemet, elpocsékolott lelkemet. Kerestem. Nekiindultam a világnak, mentem a hűvös homályban uttalan uton, egymagam. Elmult álmok foszlányai lengtek körül és elmult szerelmek illata áramlott a szürke levegőben. Elhiggye, menekülni kívántam tőlük. Kerestem a véget, a célt, a tartalmat.

A fáradtságtól megroskadtak a térdeim és a kimerülés sulya lenyomta a pilláimat. Leroskadtam a hervadt emlékek avarjára és álmodtam.

Ez az álom! Ez az álom! Álltam egy magános hegy ormán. Az alkonyat homálya fogott körül és tiszta, éles levegő dagasztotta a mellemet. Nagy csönd volt, végtelen, zavartalan csend. Odalennről, a fekete

Casimir Perier akkori francia külügyminiszter irt alá. E szerződés mind a két szerződő félnek föltétlen köteleességévé tette, hogy azonnal mozgósítson, mielőtt valamelyik nagyhatalom a szerződő felek valamelyikét megtámadja. 1895 ben Hanoteaux és Lobanov herceg megállapította a formászerű szerződés alapvonalait s most az egyszerű védelmi szerződés helyébe véd- és dacszövetség lépett.

Bizottsági értekezlet a város-házán.

— A közvilágítás ügye. —
— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, augusztus 30.

A városi tanács által a közvilágítás ügyének a közgyűlés határozata értelmében való végrehajtására kiküldött bizottság első értekezletét egy ügyben szombaton délután 4 órakor tartotta meg a városháza nagytermében Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöke alatt.

E bizottságnak feladta a versenytárgyalás feltételeinek megállapítása, a pályázati hirdetmény kibocsátása és vidéki városoktól beérkezett becses és rendkívül fontos válaszok áttekintése volna.

A végleges összeállítás szerint összes 122 várostól érkezett válasz a közvilágítás ügyében hozzájuk intézett kérdésekre.

Ezek közül 75 város világit petróleummal s többnyire kezelik a világitást. Tizenkét város tárgyal ezek közül házilag acetylen, 12 villany és csak egy gázvilágítás véget.

Kombinálva gáz és petroleum világítás 3 helyen van, Bajan Nagyváradon és Szombathelyen.

Egyedül gázvilágítást 12 város alkalmaz a beküldöttek között azonban Budapest és Székesfehérvár nincs.

Villanyvilágítás gázzal vegyesen világit Arad, Budapest, Temesvár és szeged.

Tíz város világit 16 város és a fürdőhely, Csáktornya, Eger, Igló, Karánsebes, Késmárk, Kisvárd, Mátészalka, Herkulesfürdő, Mehádia, Nagybecskerek, Nyiregyháza, Rozsnyó Sátor-Alja-Ujhely, Temesvár Szolnok, Zenta.

Villanyvilágítás iránt tárgyal 4 város Arad, Pozsony, Szombathely, Sopron.

A villanyvilágítást teljesen kielégítőnek

mélyből, a tenger zugása úgy hallatszott fel csak elhalóan, elfuladva, gyöngén, mint valami szakadozott sóhajlás. Az erdő olyan volt, mint egy földre zuhant vastag fekete felhő. A házak, a falvak, a tornyok apró fehér és piros pontok a barnazöld táblán. Szegény és apró volt minden . . . a sok ember, mint egy-egy csomó megzavart hangyaboly, egymáson keresztül-kasul száguldozott a maga nyomorult morzsája után.

A lábaimnál átlátszó szürke felhők usztak, elomolva meg összefolyva, szerte zilálódva meg egymásra torlóva. Ekkor egyszerre a távoli szakadék mélyéből haragos üvöltéssel tört előre a vihar. A tengerre vetette magát és sebes bömböléssel durta, habosra verte, görcsösre barázdálta a megháborított vizet. Bömbölt a hullám és sziszegett a hab, a szél pedig száguldott tovább. Megtépázta az erdőt, megroppantotta a házfedeleket, rémült hódolattal hajoltak meg előtte a fák, keresztül csapott a tornyok ablakain s megkondította a harangokat. Egy nagy zür zavar volt az egész világ és diadalt ült mindenek felett a veszedelem ijedsége.

De mire feljött a szél az oromra, csodálatosan megenyhült. A levegő a mit maga előtt hajtott, tiszta volt, illatos és üdítő. Az agyamból egyszerre kisöpört minden tépelődést, minden gondot, a lelkemből minden kín

1897
205/12. lap

nyilvánítja 15 város, egy fürdőhely. Nem eléggé felel meg a villanyvilágítás Egerben csekély áramerősség és a lámpák elégett állapotai miatt.

Tizenhárom városban a gáz ára óránként 73⁰⁰⁰ krajczártól 1 1/2 krig emelkedik, 15 városban normál gyertyánként 50 vattos izzólángért a közvilágítás részére 1/10 — 3 krig fizetnek. Acetylen világítás óránként 1 láng 1 krajczárba kerülne.

S i m o n f f y Imre kir. tanácsos polgármester elnökléte alatt jelen voltak a bizottsági ütésen: Komlóssy Arthur főjegyző, Bészler Károly, Roncsik Lajos, Oláh Károly tanácsnokok, Szabó Kálmán bizottsági tag és Tikos Imre mérnök.

S i m o n f f y Imre elnök a bizottsági ülés megnyitása után kérdést intéz a mejelentekhez, hogy kívánják-e az érdelemes tárgyalást, mivel a tanács által kiküldött bizottság tagja közül főmérnök, főügyész, főszámvévő távolvannak ő nézetüket bizonyára meg kellene hallgatni — ebben a nagyfotosságu ügyben.

K o m l ó s s y Arthur az érdelemes tárgyalást nem kívánja ugyan, de óhajtja azt hogy a bizottsági ülésen konstatalessék, mikép a tanács megbízás alapján képező adatok beszerestettek és hogy a pályázati feltételek megállapításához m i n d e n szükséges adat együtt van.

S z a b ó Kálmán minddig, míg a bizottság kiküldött tagjaival teljes ülésben nem foglalkozhatunk ezzel a fontos ügyvel, nem tartja ajánlatosnak, hogy a közvilágítás rendezésének meritumába bocsátkozunk. Uj ideák, új eszmék ezen az ülésen időelőltiek, könnyen rovására eshetnének a nagy horderejű kérdés czéltudatos megoldásának. Hozzájárul Komlóssy Arthur indítványához.

A bizottság többi tagja is hasonló véleményen voltak s így az első ülésen csupán az adatok beszerestését konstataáló jelentések olvastattak fel.

Első sorban Komlóssy Arthur főjegyző, jelentését olvasták Ebben elmondja a főjegyző, hogy a közgyűlés az augsburgi légszuszpar társulat helybeli igazgatóságával tervezett hárminczöt éves szerződés mellőzésével nyilvános versenytárgyalási eljárást rendelt el. Kikötötte azonban azt is, hogy a versenytárgyalás különkülön villanyra és villanyvilágításra terjesztessék ki. A város tanácsa e határozat vegro hajtását elkészítendő az adatok beszerestése és a pályázati feltételek összeállítására szűkebb bizottságot nevezett ki. A maga részéről, hogy

és kételyt, a tagjaimból minden fáradalmat Kiegyenesedtem és nyilt homlokkal fordultam a fuvalomnak. A karjaimat magasra emeltem és az ihlet varázsos ereje költözött belém.

Alattam volt minden emberi, minden földi szenvedés, küzdés, iparkodás és szenvedély.

Éreztem, hogy szólnom kell és beszéltem. Micsoda érzés volt ez! A szavaim, mint a sasok hasították át a levegőt és hallatszott hatalmas szárnyaik sulyos verése és a tekintetemnek tüze volt, a mely világított át a homályon, át a szürkéségen...

... Így álltam és a csodálatos szél enyhe hűvösséggel legyintgette a homlokom és én reszkettem a boldogságtól.

Érti ezt Margit? Tudja mi ez? Álom, bűvöletes és igéző álom, a mely nem enged nyugalmat az ébrenlétnék. Egyszer látjuk ezt mi, a kik még szoktunk álmodni és ez az álom azután mindenünk lesz. Elfoglalja az egész lelkünket és dehogyan enged időt többé arra, hogy szines levélkéket íralkjunk. Megyünk, keressük az álmod, azt az ormot, azt a hangot és azt a szellőt... Boldog a ki megtalálja; s olyan kevesen találják meg!

a nagy horderejű ügy tárgyalását elősegítse, kérdőíveket küldött szét az ország városaihoz, melyekre 122 városból érkezett, jó részt igen becses adat, amelyeknek a közvilágítás rendezési ügyben nagy hasznát vehetjük.

A bizottság, miután ezt a jelentést s a versenytárgyalást elrendelő, szintén felolvasott közgyűlési határozatot tudomásul vette, áttért a legközelebbi ülés határnapjának meghatározására.

A bizottság tagjai szeptember 4-ikét, szombat délutánt tüzték ki, a mikor a beszerestett adatok nyomán érdelemes tárgyalásait megkezdi s a pályázati feltételeket megállapítja.

Arczatlanság.

Debreczen, aug. 29.

Valóban a legnagyobb arczatlanságnak nevezhető, az a mit a magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők közlönye, a „Typographia” tegutóbb, f. hó 27-én megjelent számában a Debreczenben nemrég lezajlott országos nyomdászkongresszusról ír.

Szocialista dühökben elvakulva mosdatlan száju cikkekben támadják Debreczen városát és dr. W o l a f k a Nándor püspököt, a ki egy tószájában igen helyesen arra figyelmeztette a nyomdászokat, hogy ne hallgassanak a külföldről behuzelt eszmékre, hanem legyenek minden körülmények között n e m z e t i e k és m a g y a r o k.

Ezért részesítette a Typographia tudósítója dr. W o l a f k a Nándort oly dühös támadásban akkor a midőn a két nagy egyház fele, Debreczen sz. kir. városa, a sajtó és debreczeni szaktársaiak részéről a kongresszusi küldöttek oly szép fogadtatásban és ünneplésekben részesültek itt tartózkodásuk alatt, a melyért nagy köszönettel tartoznának.

A T y p o g r a h i a cikkeit épülés végett alább közöljük, legalább Debreczen városa és annak közönsége ezután tudni fogja, hogy kikkel érdemes jót tenni:

Különböben mint értesülünk, a debreczeni nyomdászok tegnapi értekezletet tartottak, a melyben elhatározták, hogy nyilatkozni fognak a T y p o g r a h i a cikke ellen, mely rájuk nézve is lealázó volt s ö k is elítélik annak hangját. E nyilatkozattal legalább elégtételt vesznek maguknak a debreczeni nyomdászok.

A T y p o g r a h i a cikke így hangzik:

A debreczeni kongresszus.

A debreczeni kongresszus bebizonnyította azt az elvet, a mit két év előtt a központban tartott közgyűlés kimondott, hogy t. i. a kongresszusok tartása fölösleges.

Sehol sem győződhettünk volna meg jobban a kongresszus fölösleges voltáról, mint Debreczenben; itt olyan határozatot hoztak, a mely a gyakorlatban soha sem állja meg helyét, s a mely még elvi szempontból is kivételhetlen. Kimondták ugyanis, hogy ezentul a kongresszus fölötté álljon az évi közgyűlésnek, azaz mintegy felső házat képviseljen a nép fölött, s ez beleveendő az alapszabályokba is. Eltekintve attól, hogy Magyarországnak csak egy egylet van, s így a legfelsőbb fórumot ésszerűleg csak ennek az egyletnek közgyűlése képezheti, nem állja meg a határozat azért sem a kritikát mert a tömeget akérja megfosztani rendelkezési jogától. Micsoda elv az, hogy a tíz kerület tíz küldöttje határozzon a legfontosabb ügyekben és e tíz küldött határozata előtt hajoljon meg a 3000 tag? Ez az elv illik a mai szabadelvű társadalomhoz, de nem illik a mi munkás-társadalmunkhoz. A kongresszusok tartása szükséges a szomszédos Ausztriában, a hol nem egy egy-

let működik, hanem 13 egylet képezi az oszt-rak nyomdász-szövetséget, s így 13 közgyűlést kell tartani rendesen. Nem szükséges azonban nálunk, mert itt csak egy egylet van és így: egy közgyűlés határoz.

Eltekintve azonban attól a kérdéstől, hogy a kongresszus szükséges-e, fönmarad az a kérdés, hogy ha már mégis tartjuk, mi annak a hatásköre? Szerintünk nem más, mint az előkészítés, mint a különböző kerületek megnyilatkozása, a mely mintegy tanácsul szolgálhat csak egy közgyűlésnek.

Eddig a kongresszus fölösleges voltáról szólunk, most szólunk annak káros voltáról is, legalább azokról, a melyek vidéken tartattak.

Három kongresszusunk volt a vidéken Aradon, Temesvárott és most Debreczenben: mind a három lealázólag hatott a munkásságra; városházi díszteremben tartottuk és polgármesterek, tanácsosok és püspökök voltak a szereplők, nem pedig mi munkások. Túrunk kellett ott azokat a sovinsizta toasztokat a melyekben elítélték elveinket, mert bennünk több illendőség van, hogy ezekkel a nagyurakkal egy általunk fizetett bőséges evés közben kikössünk.

A mai fölösleges kongresszusunk talán csak még sem azért van, hogy ott a királyra tartott pohárköszöntő alatt bakamódra glédába álljunk és kötelességszerűen kocziintsunk és éljenti kiáltssunk: vagy talán nem azért van, hogy ott birkamódra türjük valamelyik püspöknek a szocialdemokrácia ellen szórt ócsárló szavait.

Idegen becsempészett eszméket szid a püspök, pedig ha a kereszténységet nem hozták volna az ő kedves hazájába, úgy nem volna püspök, hanem őrizné és fejné a kanczát, a mint ezer év előtt tették ősei. Nagygon természetes, hogy így beszél a polgármester, a kapitány és a tanácsos ur is, a kiknek szintén kijutott a földi javakból és így a kik épenséggel nem akarnak a más világon angyalokká lenni, hanem csak e világon akarnak boldogulni.

Igy vagyunk a mi vidéki kongresszusainkkal, a mi azonban nem is csoda, mert a hatalmasok támogatása csak azért támogatás, hogy lealázottak legyünk.

Mindezeket tekintetbe véve, kimondhatjuk azt az elvet, hogy a mi fölösleges kongresszusainkat a vidéken úgy tartssuk, hogy azok mentek legyenek minden hivatalos idegen személyektől, nem kell nekünk a ragyogó fény, nem kell nekünk az idegen anyagi támogatás.

Ez az, a mit a vidéki és így a legutóbbi debreczeni kongresszusról el a k a r t u n k mondani.

Ezután a tudósítást írja meg a T y p o g r a h i a a kongresszus lefolyásáról s ilyen ékes hangon fejezi azt be:

Azt hisszük, hogy a fönnebbieken elég hűen adtuk a debreczeni kongresszus, a szervezkedési értekezletek és ünnepek lefolyását. Kifejezzük ama reményünket, hogy a vidéki küldöttek helyt állanak szavoknak és ígéretököt beváltván, szervezkedésünket jobbb, anyagi gyarapodásunkat erősebbé teszik. Ha ez megtörténik, úgy csakhamar elfeledjük azt a bántó sovinsizmust, a melylyel Debreczenben találkoztunk: ez az egykor rebellis város, a mely a ma uralkodó királyt detronizálta, a melynek nagy templomában az ott ülésező országgyűlés kimondta 1849 április 14-én a habsburg háztól való elszakadást, csodálatosan megváltozott. Mi azonban az ott hallott toasztok és ott tapasztalt lojalitás dacára sem változtunk meg: maradunk szocialdemokraták, mert hisz az elhangzottakat egyik fülünkön csak bevettük, a másikon pedig kieresztettük.

Steinfeld Mihály.

Steinfeld Mihály meghalt. Mindanyian napok óta szívszorogva vártuk a hírt, elvöltünk rá készülve és mégis midőn ma délelőtt 10 óra tájban meghozta a táviró a szomorú hírhogy 8-9 óra közt Steinfeld Mihály örökre lehugyta szemeit megdöbbsentünk. Arany ember volt az elhunyt a szóteljes értelmében arany volt a gazdagsága de a mi legfőbb minden kincsénél szinarany volt a lelke, szíve. Nem a jólétnak, nem a dus gazdaságnak gyújtunk mi most tömjént, hanem az emberbarátnak a szegényeket gyámoltalanokat segítőnek a ki az irás szavai szerint nemcsak szeretete felebarátait, de segítette azokat megosztva vele Isten jóvoltából nyert javait. Nem Debreczen első virilistáját gyászoljuk Steinfeld Mihályban hanem Debreczen egyik legnagyobb jöltevéjét

Sok gazdagnak nem akad fölöslege, ha még úgy kadna is s az arany bornyu körül örült tánczot járva elfelejtkezik azokról akikre nem mosolygott rá az Isten kegye és akik sok nélkülözések között véres verejtéket izzadt munkával keresik meg a mindennapi falatjukat.

Steinfeld Mihály nem ezek közül való volt. Dus gazdaságban sem feledkezett meg a kik nálánál sokkal kisebb mértékben részesültek a földi javakban és azoknak mindenkor gyámoltója volt.

Szegény népet nem egyszer vette pártfogásába és önként ajánlotta fel segélyrészüket, iskolát alapított, messze a várostól hogy a szegényebb néposztálynak ne kerüljön fáradságába nehézségbe fiait leányait felnevelni és számos jótéteménye adta tanujelét emberbaráti szeretetének.

Közgazdasági téren szerzett éremeit itt nem eszetteljük, de az e téren küzdők közt ott harczolt mindég az első között. Mig élt nagyon sok szegény embernek szerzett örömkönyveket most hogy meghalt, nagyon sok szegény ember fájdalom telt könnyeket sirat elhunyt jöltevéje fölött. Földi javaival nem kell beszámolni ott az új világba a hova elköltözött, megtért de jó csetekedetivel sem kell mert hiszen arany betűkkel vannak azok megírva abba a könyvbe, a mely szerint itélnék eleve nek és holtak felett. Legyen az élte legszebb korában elköltözött siri álma oly csendes szelid mint a mily zaklatottak voltak életének végső percei.

Es nyerjen vigasztalást nagyon megszenvedett hitvese az elhunyt által imadásig szeretett gyermeke abban a tudatban hogy a csapás nem csak őket sújtotta de százak szívében ejtett sebet. A megosztott fájdalom legyen szívükben csak fél fájdalom.

A szomorú halálesetről, mely vilámgörasással terjedt el a délelőtti órákban, városzerte mély megdöbbsentést kelteve, tudósítunk a következőket írja:

Steinfeld Mihály Debreczen leggazdagabb virilise még csak férfi korának kezdetén állott. Életerős, egészséges délezog természetű 31 éves férfi volt, kiről senkisésem hitte volna, hogy ily hamar, ily váratlanul kiragadják a halál közülünk.

S mégis ma reggel mikor szájról-szájra adták az emberek a szomorú hírt, el kellett binnünk.

Steinfeld Mihály született Debreczenben 1866-ban, gymnasiumi tanulmányai az itteni ev. ref. főiskolában végezte. Ekkor a 15-ik huszárezredhez vonult be s az önkéntesi évet leszolgálva az 5-ik buszárezredhez

neveztetett ki hadnagygyá s csak később tettek át a debreczeni 3-ik honvédegyezredhez. A katonaságtól kiszabadulván a bécsi Bodenkulturgazdasági akadémiát végezte el, mely a legfelsőbb osztrák gazdasági iskola. — Ezután másfél évig praktizált Albrecht főherceg magyaróvári uradalmában, honnan hazajövén átvette atyjának óriási terjedelmű birtokainak kezelését s kitűnt ügyis, mint kintűnő gazda ugyanis, mint alkalmazottaival humanus bánásmódu férfi, nem emberbarát, ki dusgazdag volta daczára is nem nézte le a munkás embert, hanem megbecsülte, sőt több, megjutalmazta azt véres verejtékkel végzett munkájár.

Ezelőtt 8 évvel vette nőül Hollitscher Louiset, egyik hevesmegyei gazdag földbirtokleányát, mivel boldog házasságot élt, s ezen házasságból 3 gyermeke származott. Egy gyermeke meghalt, István és Pál élnek.

Steinfeld Mihály, édes atyjának Steinfeld Ignácznak halála után, ki szintén tekintélyes és általános tiszteletben részesült polgára volt Debreczennek, fejtette ki minden téren tevékenységét.

Mint a gazdasági egyesület választmányi tagja s különösen annak lötenyész bizottsági elnöke nagy érdemeket szerzett magának. S a gazdasági egyesület melyen érzi azt a veszteséget, mely Steinfeld halálával érte, mert mint a lötenyésztes körül nagy szakértelemmel bíró férfi, a ki mellé annyi ügybuzgósággal, ambíciós tevékenységgel mozdította elő a lötenyésztes körül kifejtett munkálkodását a gazdasági egyesületnek. A mint értesülünk, a gazdasági egyesület, ha halála után is viszonzandó ama szép sikert és eredményt, melyet az ő elnöksége alatt a lötenyész bizottság elért, elhatározta, hogy a lesújtott özvegyhez részvétiratot intéz, a ravatalra kosszorot helyez s a temetésen testületileg képviselteti magát.

Az elhunyt ezenkívül leggazdagabb virilis tagja volt Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának, az Emke választmányi, a debreczeni lovaregylet igazgatósági tagja volt. Ő volt az, ki Debreczen sz. kir. város milleniumi bandériumát szervezte s ezzel dicsőséget szerzett városunknak.

De a mi felejtethetlenné teszi az ő nevét, a miért áldani fogják sokáig, igen sokáig nevéét az volt, hogy a szegényeket segítette, nem fordulhatott senki hozzá, hogy ne nyújtott volna segélyt neki, Azért, a midőn a mai napon mindenki fájlalja a veszteséget, mely az ő halálával ért annyi sokat, legjobban, legmélyebben fájlalhatják azok a szegények, mert kiszzenvedett az ő legnagyobb jöltevéjük.

Macsi birtokán cseledségének gyermekei számára iskolát tartott fenn saját vagyonából, tanítót fogadott, szegény gyermekeket ruhákkal, könyvekkel látta el. Áldott legyen érte emlékezete!

Steinfeld Mihály és családja nagy ünnepélyességgel a múlt évben tért át a zsidó vallásról a reformatus hitre.

Es most vége szakadt mindennek. Aldásdus életét nem folytathatja, megállította a halál. Néhány héttel ezelőtt jött haza Karlsbadból, hol családjával fürdőzött. Még azután sokan látták életvidámsággal telve, — de két héttel ezelőtt betegség döntötte ágyba.

Mint mondják a bajt Karlsbadból jövet egyik vasuti állomáson kapta, hol fővetlen majdnem nyers sonkát adtak elébe s ettől kapta az ugynevezett malaria betegséget. Dr. Losonezy Álmos megyei tisztifőorvos, háziorvosa felismerte rögtön a bajt, családját a betegágyához hívta, s ők ott is maradtak a legutolsó perczig, mig örök álmra hunyta le szemeit.

Dr. Losonezy látva a komoly veszélyt mely Steinfeld életét veszélyezteti, budapesti orvosok lehívását tanácsolta a családnak, hogy megnyugtassa őket. Jöttek is a legkitűnőbb orvosok, Korányi, Kéti egyetemi tanárok, dr. Gebbard Lajos fő és székvárosi tisztifőorvosa, a kik mindnyájan lemondtak életéről.

Betegsége annyira előrehaladt, hogy mája gennyedésbe ment át s az éjjel dr. Herzl tanár érkezett a beteghez, hogy operációt vigyen véghez rajta. — De már sükségtelen volt, mert az este beállott az agónia s ma reggel 9 órakor bekövetkezett a halál.

Betegségéről százféle hír terjedt el a városban, a melyek azonban teljesen légbőlkapottak. Halálhíre már napok óta elterjedt, a melyről hírt is adtunk a múlt héten.

Családjának tagjai a halálperczében ágya mellett voltak s zokogó özvegye fogta le szempilláit.

A haláleset folytán Simonffy Imre kir. tan. polgármester, kinek még ma délelőtt táviratilag adták tudtul a gyász hírt, elhalasztotta holnapra tervezett hortobágyi szemleutját.

Steinfeld Mihály temetése holnapután, szeptember 1-én délelőtt lesz a macsi birtokon, a hol a családi sírboltban helyezik örök nyugalomra.

A temetésre reggel külön vonat indul a Macsra, mely a bizonyára nagyszámú gyászoló közönséget szállítja ki a temetés színhelyére.

A temetést Gebauer érczkoporsógyára rendezik s hármas remek koporsóban helyezik ravatalra az elhunytat, melyek közül egy gyönyörű bronzkoporsó lesz.

A gyászimat maga Kiss Áron ev. ref. püspök mondja.

NAPI HIREK.

Debreczen, aug. 30.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Augusztus 30. —

— Enyhe. — Helyenként csapadék. — Zivatarok.

— Személyi hírek. Dr. Medve Zoltán főispáni titkár haza érkezett külföldi körutjáról a mai napon elfoglalta hivatalát. — Orosz Sándor megyei első aljegyző egy havi szabadságidejének eltelté után ma foglalta el hivatalát.

— Szotyori Nagy Károly orgonajátéka. A debreczeni kántor-bíró bizottság, mint tegnap délután tartott ülésében elhatározta, felkéri a versenyen kívül pályázó Szotyori Nagy Károly orgonaművészt, hogy még e hét folyamán csütörtökön gyönyörködtesse a bizottság tagjait orgonajátékában. Mint értesülünk Szotyori Nagy Károly a kérelemnek szíves készséggel tesz eleget s a Kossuth utcai templomban fog orgonázni. Erre az orgonajátékra felhívjuk az érdeklődők figyelmét, mert a ki a magasabb zene-művészetet szereti nem mindennapi élvezetben fog részesülni.

— Debreczen a szabolcsi emlék leleplezésén. Emittettük már, hogy szeptember 7-én a szabad ég alatt tartandó közgyűlésen avatják fel Szabolcs község közelében felállított Zabolche-emléket, melyet a honfoglalás egyik vezérének Zabolchnak emlékére állítottak fel. Ez ünnepélyes közgyűlésre Szabolcs vármegye Debreczen sz. kir. városát is meghívta, mely a mai Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöksége alatt tartott tanácsülésen Oláh Károly és Bészler Károly tanácsnokokat bizta meg a képvisel-teliséssel.

— Tilos a sertésbevitel Ausztriába. A földmívelésügyi m. kir. minisztertől Simonffy Imre kir. tan. polgármesterhez a következő távirat érkezett. Polgármesternek Debreczen. Osztrák belügyminiszter — törvényhatósága területéről — sertéseknek és kérődzőknek Ausztriába való bevitelét folyó évi szeptember 3-tól kezdődőleg megtiltotta. — Írásbeli rendelkezésem vételéig és tilalmat tegye közhírré. Földmívelésügyi miniszter.

1897
205/1-2. lap

— **Megyei közigazgatási bizottsági ülés.** Hajdumegyei közigazgatási bizottsága a jövő hó 13-án tartja szeptember havi ülését gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt. Ez ülésen az egyes szakreferensek az augusztus havi közigazgatási életre vonatkozó jelentéseiket tárgyalják be a bizottság elé.

— **A zeneakadémiából.** Mint értesülünk Szotyori Nagy Károly a közönség általános kívánatára művészekadémijában már most hegedű és gordonka szakot is létesít, a mely szakra már most be lehet iratkozni. A hegedű és gordonka szak tanárjával sikerült megnyernie Friedmann Samu tanárt okleveles művészt, a budai zeneakadémia rendes tanárát és az upesti conservatórium helyettes igazgatóját, aki művészi hegedű játékával nálunk is oly feltűnést keltett a zenede teli művész hangversenyén.

— **Komlóssy Arthur szabadsága.** Komlóssy Arthur főjegyző a nyári munka után szeptember hó 6-án 30 napi szabadságra megy. A főjegyző most a tanácsot arra kérte, hogy távolléte alatt helyettesítéséről gondoskodják.

— **Ev. ref. népiskoláinkban az új iskolai év megnyitása** szeptember hó 1-én, az az szerdán reggel 8 órakor fog megtartatni a kis templomban és a Kossuth utcái új templomban Amott Dicsőfi József, itt Mitrovics Gyula lelkészek mondanak hálaadó imát. Tisztelettel meghívjuk erre a szüléket, s általában a tanügy iránt érdeklődő közönséget. Emeljük az ártatlan gyermeki szívek valóságos érzését, a mi megjelenésünkkel is! Az iskolai előjárás.

— **Debreczen város közigazgatási bizottsága** mindenkor a hónap ötödikén szokta megtartani rendes havi ülését. Mivel most ötödike vasárnapra esik, a bizottsági ülést másnap, szeptember 6-án, hétfőn délután tartják meg. A bizottsági ülésen, melyen gróf Dégenfeld József főispán elnököl, az augusztusi hónapról szóló jelentések kerülnek elbírálás alá.

— **Kinevezések.** A debreczeni kir. ítélőtábla elnöke Ujhelyi Józsefet és Zilahy Lajost a vezetése alatti kir. ítélőtábla kerületébe segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

— **Tisztújítás.** A debreczeni ref. tantesület az elnökségre jelölte Sáfár László eddigi elnököt tulayom többséggel, továbbá David Sándort és Kaposztás Imrét. Alelnökül Horváthy Lajost, főjegyzőül Szentjób Kálmánt, aljegyzőül Szőke Jánost, pénztárnokul Nagy Károlyt, könyvtárnokul Vassárhelyi Józsefet választotta meg.

— **Értekezlet a lovassági laktanya ügyében.** Tegnap délelőtt 10 órakor azon telektulajdonosok, kiknek birtokát képező területen akarják felépíteni az új lovassági laktanyát a városháza nagytermében. Komlóssy Arthur főjegyző elnöke alatt értekezletet tartottak, végleges megállapodásra azonban nem jutván, a döntést máskorra halasztottak.

— **A közvilágítás ügye.** A közvilágítás ügyében még mindig érkeznek válaszok és pedig ma újabb a következő városoktól: Munkács, Csikszérda, Gyergyó Szt. Miklós, Gölniczbánya, Kolozsvár, Kaposvár, Besztercebánya, Felsőbánya. A válaszok, melyek semmi különöset különben nem tartalmaznak, a többiekhez csatoltattak.

— **Tisztul a város.** A betörések és lopások elfordult nagy száma arra indította a rendőrséget, hogy a város területéről minden gyanusalakot távolítson el. A tisztogatás meg is indult minden vonalon s nap-nap után tömegesen tiltották ki és tolonczolták el az ide-

gen illetőségű gyanus személyeket. Ennek intézkedésnek meg is lett a fogadata, mert a lopási esetek, ha nem is multak el — de ritkulni kezdtek. Megnehezíti azonban a rendőrség munkáját a lakosság azon valóban érthetetlen hanyagsága és nemtörődősége, a melylyel a saját vagyonának megőrzése iránt viseltetik. Már egy ízben figyelmeztettük a nagyközönséget, hogy különösen éjjelre a kapukat, utcára nyíló ablakokat és az ajtókat gondosan csukják be, mert a főkapitány nem állithat minden ablak alá egy rendőrt, aki arra vigyázzék. Ez a figyelmeztetés azonban daczára a többszöri betörési eseteknek — úgy látszik hiábavaló volt, mert csak a Hatvan- és Piac-utczákon az éjjel 1 órakor 30 utcáját és 43 ablakot talált nyitva a rendőrjárat. A közbiztonságról szóló szabályrendelet alapján kapuk és ablakok nyitvahagyása kihágást képez és 2 ftrtől 20 ftrig terjedő pénzbírság, esetleg 2 napi elzárással büntetetik. Az illető háztulajdonosok és lakókat a rendőrség megbünteti és ezuttal ismételtelen felhívja a közönséget, hogy úgy a közbiztonság, mint a saját érdekében az utcákra szolgáló ajtók ablakokat éjjelre lehetőleg megbízható emberek által zárassák el s ne bízzák azt a cselédekre, akik néha szándékosan sem teszik meg.

— **A fürdőző Debreczen.** Városunk nagyszámu intelligenciájának köszönhető, hogy majdnem minden nevezetesebb hazai gyógy- vagy klimatikus hely látogatói névsorában debreczeniekkel lépten nyomon találkozhatunk. Mint tudósítónk referálja, Korytniczán a kellemes üdülő helyen is képviselve van városunk. Ott vannak Lichtman Mártonné postatiszné, Lichtman Márton postatiszt Szépjózsefné földbirtokosnő és Konezházi Konecz Ákos városi főlevéltáros, lapunk felelős szerkesztője.

— **Harminczhat tót és egy részeg.** Az idén a jámbor felvidéki tótoeszkák a lappangó aratási sztrájkok miatt fellette kaposok valának. A kormány csapat számára fogadta fel őket s szállíttatta Mezőhegyesre, hol munkás tartalékok képeztek. E tartalékból egy csapat kiszolyvai munkások hagyta Mezőhegyest és elment saját szakállára munkát keresni. A vállalkozás azonban balul ütött ki a jámbor tótokra, mert sehoh sem kaptak munkát. Vándorlásuk közben idekerütek Debreczenbe szerencsét próbálni, de bizony a vézna kiéhezett atyafiak nem kellettek senkinek, akik végre megunva a szabadsággal járó szokások koplalást, testületileg arra kérték a rendőrfőkapitányt, hogy küldje haza őket kényszerutlevéllel, mert különben elvesznek éhen Véghegy Gyula helyettes főkapitány megkönyörült a szerencsétleneken és megadta nekik a megváltást ígérő „per sub“-ot. Mikor összeolvasták a tótokat küldte, hogy egy példány hiányzik közülök, mert csak harminczhat darab találtatott a Komáromy ház udvarán. Keresik kutatják az eltűnt Szvatoplukot, míg végre nagynehezen megtalálták a — rendőrség fogházában. Valamiképpen berugott a jámbor és elmaradt társaitól az este s a rendőrök megfogták az utcán kóborolva. — A főkapitány felhozatta a dutyiból a még mindig tántorgó részegét, — ki a hozzá intézett kérdésre hogy mi a neve haptákba vágta magát elkezdte darálni. Beragszás, Munkács, Máramaros-Sziget, Kis-Szolyva. Ez bizony elég predikátum egy tótnak aki valószínűleg vagy nemesnek, vagy vasuti kazusnak képzelte magát. Ezem incidens után felkerelkedett a nemes társaság és hosszú sorban az indóház fele húzódtott.

— **Az ohati menedékház bezárása.** Az Ohaton a nyáron keresztül 3 hónapig fenn tartott két menedékház szeptember hó 11-én zárünnepélyvel nyár folyama véget ér. Az ünnepelelyen a városi tanácsot Rontsik Lajos kulturatanácsnok képviseli.

— **Községi orvos választás.** Balmaz-Ujvároson tegnap ejtették meg a községi orvos választását. Több pályázó közül dr. Gyulai István gyakorló orvost egyhangulag választották meg. A választásnál Miskolczy Lajos tb. szolgabíró elnökölt.

— **Intő példa.** Nem jó mindig, minden este a kapuba kiállni. Nem fogadta meg ezt a jó tanácsot. Balog Julianna, aki egyik előkelő családnál közmegelegedése viseli a szobaleányi tisztet. Munkája végeztével este nagyon szeretett a kapu elé kiállni s ott tanulmányozni a járókelők közhangulatát. Tegnap este annyira elmerült e szórakozásba, a mely szórakozásba ezuttal véletlenül holmi kémonduros alak is szerepet játszott, hogy nem vette észre mikor a háta mögött becsukódott a nagy vasas utcáját, amely csak reggel szokott ismét kinyitni. Dörömbözött, kiabált sirt, de vasnak tudvalevőleg még akkor sincsenek fülei, ha kapunak használják és a szobaczeizus éjjelre bizony az utcán maradt. — A rendőrjárat kétségbeesett állapotban találta a száműzöttet kit minden könyörgése daczára elfogtak és a felelmetes dutyiban gondoskodtak megfelelő kvártélyról számára. — Reggel aztán egy rendőr kísérte haza a szégyenében keservel könyeket hullató leányt. Kartársnői okuljanak szomorú példáján.

— **Az embervásár eredményeiről.** Vas tag tréfa. Fodor Károly és Kokas Ferencz névre hallgató napszamosok a Csicsogón tegnap részeg fővel összeveszttek és a nézeteltérést hatalmas ütlegek és káromkodásokkal próbálták kiegyenlíteni. A rendőrök be kisérték a két esendhábort, akik a börtönbe kijózanodva, kihallgatásuk alkalmával azt állították, hogy csak tréfáltak egymással és eszük ágában sem volt komoly párviadalt produkálni. A rendőrkapitány mindazonáltal két napi fogházra ítélte a tréfas napszamosokat. — **Garázda részeg.** Szabó István napszamos az este Böszörményi Imre szatócs üzletébe bement pálinkát inni. Ivás közben elővette duhaj kedve és a szatócs fejtől kezdve a pálinkás poharakig mindent össze akart törni. Az apróbb tárgyak csakugyan áldozatául is estek széles jó kedvének, míg a botos fejt a közbelépő rendőrök mentették meg a hasonló sorstól.

— **A nőipariskola köréből.** A nőipariskolában a beirratások szeptember hó 1—2 és 3-ik napján tartatnak, d. e. 9—12 ig d. u. 3—6 óráig, Batthányi u. 2553-ik szám alatt. Kubek Erzsébet igazgató.

— **Hirdetmény.** A f. 1897 évben megtartandó erdő őri és vad őri szakvizsgák ügyében. Az erdő őri szakvizsgák f. évi okt. hó 18-án és az erre következő napokon Budapest, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolcon, Kassán, Máramarosszigeten, Debreczenben, Kolozsvárt, Székelyudvarhelyen, Brassóban, Nagy-Szebenben, Temesvárt, Zomborban, Pécsen és Szombathelyen, a vadőri vizsgák pedig az erdő őri szakvizsgákkal kapcsolatosai Buda Pesten, Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsvárt a vármegyeházában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni. Felhivatnak mindazok, kik az erdő őri szavizsgát, vagy a vadőri vizsgát letenni szándékoznak, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamódványait a vizsgák székhelyeikre nézve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz f. évi Szeptember hó 30-ig nyujtsák be. Budapest 1897. augusztus 9-én. Földművelésügyi m. kir. miniszter.

Az Ébredés dalkörköszönete. A magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők együletének dalköre az alábbi sorokat küldte egyik debreczeni szaktársuknak, a mely élénk tanubizonyossága annak, hogy milyen jól találtak magukat körünkben a derek budapesti nyomdászok. Ime soraik: Köszönetnyilvánítás A f. é. augusztus hó 20—22. napjain Debreczenben megtartott nyomdász kongresszus, valamint a debreczeni könyvnyomdászok együlete 25 éves fennállási jubileuma alkalmából ez uton is forró köszönetet mondunk azon szívéllyes fogadtatásért és annak páratlan vendégszeretetért, a melylyel bennünket a debreczeni szaktársak részesítettek. Nem mulaszthatjuk el továbbá hálás elismerésünket kifejezni Debreczen sz, kir város tanácsának is azon áldozat készségeért, a melylyel ez ünnepély fényét emelni szíveskedett. Köszönet illeti még a vidéki hírlapíró-szövetség debreczeni tagjait valóban lelkes támogatásukért és a debreczeni munkás daleylet tagjait, valamint mindazon testületeket, amelyek fogadtatásunk, illetve bucsuzásunk alkalmából részt vettek. S midőn az ott eltöltött kedves napok örökre emlékeztünkbe vésődtek, a debreczeni szaktársainak, Debreczen sz. kir. város közönségének, — valamint mindazoknak, kik ez ünnepek sikeréhez hozzájárultak, e helyen is moncunk lehes „Isten hozád“ ot. Budapesten, 1897. évi aug. 27-én. Szaktársi és hazafias üdvözléssel „ÉBREDÉS“, a magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők együletének dalköre.

Senkise mulassza el kísérletet tenni a virághírű „Maypole Soap“ angol festő szappannal, hogy egy kevés forró vízzel 15 perc alatt megfessen utcai ruhát, nyári toilletet, batiszt, gaze, satin, creton, selyem, bársony kelmét, szalagot, csipkét stb. A festés szintertő, nem fakul, mérgegmentes, a szövetet nem rontja. Az eljárás oly egyszerű, mint a közönséges mosás, bárhol, a legelegánsabb helyen is eszközölhető, mert semmi piszkot nem hagy és sem a kezét, sem az edényt nem fogja. — Kapható Debreczenben, B e n y á t s Emil cégnél.

A daleylet hazaérkezése.

— Saját tudósítónktól, —

Debreczen, aug. 30.

Riadó éljenzés közben robogott be tegnap délután a pályaudvarra a budapesti vonat a mely a körújából visszatérő dalosainkat hozta magával.

A utasok kíváncsian nézettek ki a kocsik ablakain, hogy mit keres a perronon annyi ember s hogy kinek szólnak a lelkesült örömkialtások.

Majd lecsüngő piros szallagokkal ékesített Kossuth kalapokat hordó férfiak ugráltak le a vonatról, akik számos koszorúkkal megterhelt nehéz selyem zászló alá gyülekeztek, hogy fogadják Debreczen város polgármestereket s a sok ezernyi varakozónak szives üdvözlését.

Debreczen dalosai érkeztek haza. Körutrá indultak — mint minden évben szoktak — nem magyarul vidékekre, hogy ajkukon a dal hatalmával, szívükben a lelkesedés tűzével hazaszeretetre tanítsak Magyarhon idegenajku lakóit s dicsőséget szereznek Debreczennek.

Es dalainak szépsége diadalmenetté változtatta át a magyar dal e lelkes bajnokainak utját mindenütt, a hol csak megjelent.

Rokonszeny, érdeklődés várt mindenütt rájuk, mikor megérkeztek s ünneplés és babérkoszoru kísérte őket mikor tovamentek egész az ország határaiig.

De a dalnokok csapata nem állt meg a határnál, hanem ment tovább, egy oly idegen nép közé, a mely már régtől fogva ádag gyűlölettel viseltetett minden ami magyar. Szerbia fővárosa volt utazásuk végcélja ez a város, a hol nem is olyan régen egymásután mecskolták be hazánk trikolóriját, a honnan indul ki évek hosszú sora óta a mi szerbjeink minden hazafiatlan irányu működése.

Es amit nem tudott megtenni, az ország hatalma, a diplomácia bölcsessége, azt megtették Debreczen vándorutrá indult dalosai.

Dalaikkal utat nyitottak maguknak az idegen nemzet szívéhez, lelkéhez s ugyanazon nép, a mely eddig a magyar zászlót csak megbecsületleníteni tudta, ugyanazon nép — babérkoszoru helyezett a magyar dalosok lobogójára és együtt énekelte velük a Hymnusz-t.

E lobogót üdvözölni sietett tegnap városunk lakossága s a büszke Debreczen öröm és lelkesedéssel szoritotta keblére diadalkoszoruzott fiait.

A daleylet fogadtatásáról tudósítónk a következőket írja:

Lelkesült örömmel fogadta Debreczen város közönsége az aldunai körutjából hazaérkező debreczeni daleyletet.

Az a fogadtatás, mely oly megható, szép képet nyújtott bizonyára feledhetetlen lesz dalosaink s felér szülővárosunknak lelkesedése bármilyen nagyszerű fogadtatással, a melyben e körutjokban részesültek.

Tegnap a reggeli órákban már meglelente mindenütt a nemzeti színű plakátok melyeken a következő lelkes szavakkal kérték a közönséget, hogy jelenjenek meg a vasuti állomáson a daleylet fogadtatására:

Városunk daleylete

aldunai és belgrádi hangverseny kutjáról
augusztus 29-én,

vasárnap délután 3 óra 47 perczkor érkezik haza.

Dalosaink ezen diadalokban gazdag körutjuk alkalmával városunknak újabb dicsőséget szereztek és Szerbia fővárosában is oly ünneplésben részesültek, — a milyent magyar testület Belgrádban még sohasem ért el.

Elismerésünk kifejezésül lobogozzuk föl házainkat, a vasuti indóháznál tömörülünk minél számosabb és fogadjuk dalosainkat szívvel jöve.

Isten hozott al!

Es e felhívásnak meg lett a várt eredménye, Oriási néptömeg hullámzott már 3 órakor a vasuti állomás körül.

A perronon megjelentek S i m o n f f y Imre kir. tan. polgármester, D o b i e c z k y Sándor m. kir. vasuti üzletvezető, O l á h Károly, R o n t s i k Lajos, K i r á l y Gyula tanácsnokok, S t a h l Géza főmérnök a munkás daleylet lobogója alatt.

A vonat megérkezésekor zugó éljenzés hangzott fel, Rácz Károly zenekara a Rákóczy indulót zendítette rá.

Alig akart lecsillapodni a lelkesedés zaja a mely után leirhatatlan bájos jelenetek következtek.

A vonatról leszálló megbarnult arcu dalosokra virágot szórtak apró, kedves leánykák, az asszonyok mikor meg látták hazatérő férjeiket hozzájuk rohantak, öleltés, esköltök egymást — Az éljen zugott, kalapját magasan lobogtatta mindenki a viszontlátás örömére.

T o r d a y Gábor a daleylet zászlótartója büszkén emelte le a sok koszorutól nehéz lobogót a vonatról s azt meghajtotta a munkás daleylet zászlója előtt, a mit az viszontzott.

Mikor a gyönyörű kép véget ért, a kölcsönös üdvözlések megtörténtek, a Rákóczy induló akkordjai elhangzottak, S i m o n f f y Imre kir. tan. polgármester kalapját lemelve a következő lendületes szavakkal köszöntötte dalosainkat:

Örömmel üdvözlöm a debreczeni daleylet tagtjait, a kik most hosszú, dicsőségteljes utjokról tértek vissza városunkba. Isten hozta önöket, fogadják szives üdvözlését e városnak és annak közönségének. Fogadják mindnyájunk elismerésének és nagyrabecsülésének kifejezéséül hálás köszönetünket. Szívvel kívánjuk, hogy e daleylet vezetőségét és annak minden egyes tagját az Isten hosszú élettel áldja meg.

A daleylet nevében M á r k Endre válaszolt a szívéllyes szavakra:

Nagyságos Polgármester Ur!

Tisztelt polgártársak!

Városunk daleylete évenként a magyar dalnak becületet, városunknak dicsőséget szer-

zendő körutrá indul. Egyetlen körutja sem volt azonban oly fontossága, mint a mostani, mert most a legnagyobb díjra pályáztunk, a külföld, az idegen, az ellenséges nép pálmájára. Es elismerést hoztunk Debreczennek, de nem magunknak szereztek azt, hanem ime átadjuk azt Nagyságodnak és e nemes város közönségének. Dalegyletünket pedig továbbra is ajánljuk jóakaratu pártfogásukba.

Erre a munkás daleylet jeligéjét zendítette rá, mely után V a r g a Ilona a debreczeni hölgyek nevében üdvözölte a dalosokat és koszoruzta meg lobogójukat.

A fogadtatás ezzel véget ért s dalosaink a hosszú, fárasztó ut után pihenni tértek szerteik, családjaik körébe.

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelenése. —

Debreczen, aug. 27.

Készaru 15 olcsóbb

Oszi buza	11.84—11.06
Tavaszi buza	11.73—11.18.
Oszi rozs	8.65—8.68.
Tavaszi rozs	8.75—8.80.
Oszi zab	6.10—6.11.
Tavaszi zab	6.45—6.48.
aug.—szept. tengeri	5.30—5.31.
Szept.—okt. tengeri	5.50—5.51.
Május—juniusi 1897.	5.84—5.85.

Sertésár. Budapest-Köböny 1897. aug. 21.

M a g y a r e l s ő r e n d ű Öreg nehéz páronként 320 klgron felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronként 300 260 kgr. sulyban) — krtól — krtól. Fiatal nehéz (páron — 220 klgron felüli sulyban) —54 krtól 55—krig. Fiatal közép (páronként 251 320 klgr. sulyban) —54 krtól 55—krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. M a g y a r s z e d e t t: Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) —52 krtól —53 krig. Közép (páronként 220—280 kgr sulyból) —44 krt —45 krig. Könnyű páronként 220 klgrig terjedő sulyban —43 krtól —44 krig. III. S z e r b i a i: Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) —51 krtól 52—krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) —49—krtól 50 —krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) —47—krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi július hó 21. napján volt készletben: 26.470 darab 1897 évi július hó 2. napján felhajtott 709 drb 1897. július hó 5. napján elszállított 591 drb. 1897. márcz. hó 26. napjára marad készletben 2658+ drb. Hízottsertés forgalom változatlan.

Debreczeni piac.

augusztus 23—24

G a b o n a v á s á r.

Buza, piacra hozatott 900 mm. I. rendű 12.—, II r. 9.25. III. r. 9.—.
Rozs, piacra hozatott 600 mm, I. rendű 8,90 II r. 7.95, III r. 7.80.
Kétszeres, piacra hozatott 800 mm. I rendű 7.40, II. r. 6.35, III. r. 6.30.
Árpa, piacra hozatott 400 kgr. I. rendű 450, II r. 4.45, III. r. 4.40,
Zab, piacra hozatott 500 kgr. I. rendű 7.80, II. r. 5.75, III. r. 5.70.
Tengeri piacra hozatott 1000 kgr 6-tengeri I. rendű —, II. r. —, II. r. —.
Uj teugeri I. r. 4.80, II. 4.70 III. kr. 4.40.

Köles 6.20, 6.10. 6.00.

Köleskása 13.—, 12.50, 12.00.

Burgonya 3.60

P i a c z i á r u e z i k e k:

100 kilónként: Bab fehér 12 bab sárga 10.00 burgonya 3.60 só darabos 10.50, só darált 12.00, d. zsír 60—62 frt, széna I. rendű 1.80, II. r. 1.60 III. r. 1.40, szalma I. r. 60

frt II. r. 50, szalonna sós 58-60 frt, szalonna sótlan 58- frt. háj 60- frt, juh turó 68- szappan 17.50 frt, aszalt szilva 16- frt, bors 18.00 frt, lenese 20.00 frt, rizs 18 frt, pirszén 2.00, salgótarjáni 150, szalonkőszén 180, árpa kása 16. — 24.

Kilonként: Árpakása 14 32 kr aszalt-szilva 28 kr, aszalt dara 15 kr burgonya 6 kr., borsó szepességi 18 kr., szatmári 20 kr bab fehér 12 kr, sárga 10 kr, disznó-zsír 64, cukor 44.—45, irós-vaj — frt — kr, köleskása 15 kr., lenese szatmári 20 kr., szepességi 24 Nr, liszt Nr. 1. 15 kr, Nr. 2. 15 kr, 3. 14 kr Nr. 4. 14 kr, Nr. 5. 12 kr, Nr. 6. 13 kr, olvasztott vaj 80 kr., só darabos 11 kr, darált 12 kr, rizskása 16-32 kr, szappan 22 kr, szalonna sós 64 kr, sótlan 60 krajezar, kávé 2 frt 13 kr.

CSARNOK.

Életveszélyben.

(Angolból)

Szórakozottságomban valószínűleg keresztül vágtam az országon anélkül, hogy észrevettem volna azt, mert egyszerre göröngyös pályán jártam, mely felszántott földhöz hasonlított. Megijedve eltévedésem fölött, gyorsított léptekkel mentem visszafelé; remélve, hogy visszatérhetek a vasuti állomáshoz. De kiába. Oly korom sötét éjszaka volt, hogy két méternyire sem láthattam magam körül, miért mint egy eltévedt kutya, szaladtam előre, mindig remélve, hogy valamely házra és benne emberekre akadok.

Két óra hosszat czéltalanul bolyongtam a szántóföldön, melyben később egy nagy terjedelmű moórföldet ismertem föl s el-elgondolkozva iszonyu helyzetem fölött, az a mese tartotta bennem a reményt, melyet vándoroktól hallottam, t. i. valamely pontból kiinduló utas a moórföldeken járva. rendszeren visszakerül oda, a honnét elindult: midőn a távolból végre felesillan szemeim előtt egy gyöngye fény.

Bátorságomat visszanyertem és elfeledve fáradságomat, gyors léptekkel a világosság felé tartottam. Midőn közelebb értem, láttam, hogy a világosság egy piszkos ablakon át szűrődött a sötétbe, melyhez odaérve, az ajtóhoz léptem és öklömmel erősen bekopogtam.

— Szabad! — kiáltotta valaki odabenn tompa hangon.

Beléptem a barátságatlan szobába. A nyitott kandallóban élénk tűz lobogott, mely körül három napbarnított férfi és egy asszony ült alacson székeken.

— Jó estét!
Adjon Isten, — válaszolt a legidősebbik férfi, ki a házi gazdának látszott s az asztalra tett egy rozsdás kétesövű puskát, melyet belépésemkor vizsgálgatott.

— Hazeltomba akarnék menni, — folytattam, — volna itt ló vagy kocsi?
— Nincs, — válaszolt az öreg röviden.
— Mennyire van ide a helyiség?
Az öreg lomhán pillantott társaira.
— Vagy 18 angol mértföldnyire, — szólt az egyik.

— Akkor eltévedtem, Dayton állomásról jövők, így tehát nem érhetek az éjjel Hazeltomba; kaphatnék it vacsorát és éjjeli szállást?

— Kaphat uram, kaphat, szólt az asszony barátságos hangon, — tessék itt a tűzmellett helyet foglalni.

A „férfiak”, helyet csináltak és én oda léptem a tűz elé, levette felöltőmet, miben az asszony előzőkenyen segített. Örömet elengedtem volna neki ezt az udvariasságot, de félve, hogy szabadkozásom által elárulhatnám kabátom nagy értékét, nem tiltakoztam egy pillanatig sem.

— Majd felviszem a szobába, szólt az asszony, karjára vetve felöltőmet és be sem várva válaszomat, kilépettvele a nyitva álló szobaajtón.

Miután az asszony eltávozott, szemügyre vettem e férfiakat és minél tovább néztem őket annál kevésbé rokonszenveztem velök. Mind

a hármann, mogorva tekintetű volt s legkezebbé sem igyekeztek kedvesnek mutatkozni. Utazásom felől adott rövid felvilágosításom teljesen kielégíti kíváncsiságukat és főfigyelmüket, a tűzben álló nagy fazékre fordították melyekre hozsu lére eresztett apró darabokra vágott kis fűt, inyesiklandó pompás illatával töltve be az egész szobát. Mig a házi asszony a vacsorát feltálalta, a tűz mellett maradtam, melynek kellemes melege jóltevően hatott, hidegtől átfázott tsgjaimra.

(Folyt köv.)

Nyiltér.*)
Nyilatkozat

Legutóbb kétszer hirdetem már művészek érkezését s ezeknek elmaradása ugy tünhetett fel, mintha én a közönség jóhiszeműségével esetleg visszaéltem volna, szolgáljon erre vonatkozólag a következő felvilágosításul:

Roszakaratu rágalomnak vagy félreértésnek akarom az élet venni és ezért kell kijelentnem, hogy levelezéseim folytán könnyen bebizonyíthatom, hogy a Jackson akrobata és nyugtató-tornász csoportot aug. 24-től kezdődőleg szerződtettem és ezen ténny minden érdeklőnek bebizonyítom a Bika szálloda 36. sz. a lakásomon a hol levelezésemet bárkinek is megtekintés végett átengedem, melyből világosan kiünik, hogy én a Jackson csoportot szerződtettem és ezen szerződés daczára nem érkeztek meg, miről kötelességszerűen tek. Végh Gyula tb. főkapitány urnak rendszeresen jelentést tenni kötelességemnek tartottam s ugyanezt a t. sajtóval is tudattam.

Ben Aly Bey büvészre vonatkozólag szolgáljon mentésemül, hogy én ezen urat a budapesti VII kerületi klubból valamint megelőzőleg már Rotterdamból ismertem és nem sokat tartottam felőle, különösen megbízhatóságáról és ezen urat, mintegy kifejeztemt ki v á n s á g r a kénytelen kellett szerződtetnem. És itt tudatnom kell, hogy Ben Aly Beyt nem én hirdetem, hanem annak Impresnáziója Freund Alfréd ur, azonban a kishirdetést követő napon aug. 18 ról keltezve Szolnokról érkezett egy sürgöny, nálunk ez, is megtekinthető, következő tartalommal:

„Nem játszhatom, ma Németországba utazom.”

Elnnyivel tartoztam az engem pártfogoló igen t. közönségnek a magam igazolására kijelenteni és egyuttal van szerencsém tudatni, hogy előadásomra f. é. szeptember hó 15 éig kaptam engedély meghosszabbítást, igyekezni fogok ezen rövid ideig minden lehető elkövetni, hogy a már megnyert bizalmat folyton változó új műsorral fokozzam és kérem továbbra is a jóakaratu támogatást.

Már e napokban új tagok fognak felépni.

Debreczen, 1897. aug. 30.

Mély tisztelettel

Angelotti Vilmos,

az első debr. mulató igazgatója.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a a koreak. aka démia palotájában.

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főrefl iskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek

A Hungária kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai testvérek zenekara.

Az „Arany Bika” vendéglő éttermében vasárnap és ténként a Magyarai testvérek, Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany Bika” kávéházban hetenként két zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyaraiak.

A „Angol királynő” vendéglőben kedden Magyarai testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Bandi zenekara.

A „Margit”-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon u. 4-6 óra közt sétatáncverseny. — Játsszik a katonazenekar.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon”-ba zeneestély hetenként háromszor.
Szauer Sándor „Arany sas” kávéházába minden héte este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt.
A „Corsó” kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—40	—30
3/4 órára	—60	—45
Egy egész órára	—80	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, Atemetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	—50
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—80	—60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz napi menet vagy jövet kézi táskával	—50	—30
éjjel	—80	—60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajezar díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet egy órai várakozással	—80	—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—50	—30
menet és jövet egy órai várakozással	1	—70
minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	—90
minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
minden további órára.	—40	—30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számíttna

894 v. k. szám
1897

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak 20028/1897. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Tóth János részére Somogyi Lajos és neje debreczeni lakosoktól 10 frt tőke, ennek 1894 évi december hó 5. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 1897 évi Julius hó 18-án biróilag felülfoglalt és 398 frt becsült terményekből álló ingóságok 1897 évi Szeptember hó 11-én délelőtt 9 órakor kezdetét veendő az új osztású földön és folytatva a Halápon alperes kaszállójában megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1897. évi augusztus hó 25-én.

Sugár Gyula
bir. kiküldött.

Szotyori NAGY KÁROLY

magán

ZENEAKADÉMIAJA

DEBRECZEN, Teleki-utca 2175. sz.

Telefon 230. sz.

Tanszakok: (az elemi oktatástól a legmagasabb művészi kiképzésig fiú és leány gyermekek s felnőttek számára) Zongora, ének, hegedű, gordonka, orgona, zeneelmélet és kamarazene.

Tanárok: (Az orsz. magyar kir. zeneakadémiát végzett okleveles tanárok) Szotyori Nagy Károly igazgató, zeneművész, P. Nagy Zoltán tanár, Tóth Arpád tanár, Friedman Samu tanár.

Felügyelő: Szotyori Nagy Károlyné, Csilléry Gizella.

Oktatás: Az orsz. magyar kir. zeneakadémia tanterve alapján történik.

Tanfolyamok: Előkészítő osztály: (zenei dedó 7—8 éves gyermekek számára.)

Alsó osztály: (kezdők számára) két évfolyam.

Közép osztály: (haladók számára) három évfolyam.

Kiművelési osztály: Három évfolyam.

Karének osztály: külön a növendékek és külön urhölgyek számára.

Egyes osztályokba a növendékek korlátozott számban vétetnek fel.

A tanórák a többi iskolák óráihoz lesznek alkalmazva.

A szülők minden esetben értesítetnek gyermekeikről.

Beiratási-díj, tandíj és egyébekről bővebben a tájékoztató szolgál.

Beiratások tartatnak d. e. 9—1-ig és d. u. 3—6-ig.

Az iskolai év szeptember 4-én nyitattik meg.

Felvilágosításokkal és tájékoztatóval szívesen szolgál az igazgató.

Debreczen 1897. augusztus hó.

SZOTYORI NAGY KÁROLY

igazgató.

TELEKI-utca 2175.

Telefon 230. sz.